05/04/2020

“Μήπως πρέπει και εμείς να ακολουθήσουμε μια οδό προσωπικής μυστικής αναχωρήσεως”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Κεκλεισμένων των θυρών και χωρίς την παρουσία πιστών, όπως προβλέπουν τα ειδικά μέτρα προστασίας της Ελληνικής κυβερνήσεως, τελέσθηκε για ακόμη μία φορά η Θεία Λειτουργία την Έ Κυριακή των Νηστειών 5 Απριλίου, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας.

Το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας του Μεγάλου Βασιλείου ετέλεσε ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίας Παρασκευής Λαμίας και Διευθυντής του Ιδιαιτέρου Γραφείου του Σεβασμιωτάτου Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Αθανάσιος Κυρίτσης.

Εκ του Ιερού βήματος παρέστη συμπροσευχόμενος και ευλογών ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Τα Ιερά ψάλματα απέδωσαν εν κατανύξει και ιεροπρεπεία, ο Διευθυντής της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως μας «Γερμανός ο Μελωδός», κ. Ανδρέας Ιωακείμ και ο Πτυχιούχος της Σχολής, Ιεροψάλτης κ. Ιωάννης Κωστορίζος.

Η Θεία Λειτουργία μετεδόθη απευθείας από Τηλεοράσεως και Ραδιοφώνου μέσω του «Star Κεντρικής Ελλάδος» σε όλη την Στερεά Ελλάδα και από την πλατφόρμα της Cosmote TV σε όλο τον κόσμο, μέσω Livestreaming από την Ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως www.imfth.gr και μέσω των Ραδιοφωνικών Σταθμών, της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος 89,4 Fm, του Lamia Fm1, καθώς και του Nova Fm.

Για ακόμη μία φορά, οι πιστοί ελάμβαναν μέσω των τηλεοπτικών δεκτών τους, το παραινετικό και ελπιδοφόρο πατρικό μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

«Αγαπητοί μου αδελφοί, αυτές τις δύσκολες ώρες της αγωνίας όλων μας, ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ και με ελπίδα στον Θεό ενώνουμε και δυναμώνουμε τις προσευχές μας, μέσα από το σπίτι μας. Σύντομα θα είμαστε και πάλι όλοι μαζί μέσα στους Ναούς μας για την κοινή λατρεία και προσευχή. Υπομονή παιδιά μου αγαπημένα! Ο πνευματικός σας πατέρας, ο επίσκοπος της καρδιάς σας, ο Φθιώτιδος Συμεών», καθώς επίσης και το αναλυτικό πρόγραμμα των τηλεοπτικών μεταδόσεων των

Θείων Λειτουργιών και Ιερών Ακολουθιών της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος, οι οποίες θα μεταδοθούν απευθείας.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε επίκαιρα Σεβασμιώτατος, ο οποίος αναφέρθηκε στην τιμώμενη υπό της Εκκλησίας μας Οσία Μαρία την Αιγυπτία, την οποία μεταξύ των άλλων χαρακτήρισε ως: «εικόνα του σύγχρονου ανθρώπου. Ως πρότυπο μετανοίας αλλά και ελπίδος ότι η Αιώνιος Ζωή, η Βασιλεία του Θεού και η Κοινωνία της Αναστάσεως είναι κατορθωτή, ακόμη και για τον πιο αμαρτωλό άνθρωπο πάνω στη γη, αρκεί να υπάρχει θέληση και αναζήτηση της πραγματικής Ζωής και της αληθινής Κοινωνίας και σχέσεως με τον Θεό».

Χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Βαδίζουμε σε μία πορεία προς στο Άγιο Πάσχα. Στο Άγιο Πάσχα όχι απλώς ως μία εορτή, αλλά σε ένα μυστικό Πάσχα, σε ένα καινό Πάσχα, σε ένα καινούργιο Πάσχα, το οποίο θα σημάνει για την ψυχή του κάθε ανθρώπου, τη δυνατότητα να συναντηθεί με το Χριστό, τη δυνατότητα να αναβαπτισθεί, να φωτιστεί, να γεμίσει Φως από το Φως της Αναστάσεως του Χριστού. Είναι μία πορεία, η οποία θέλει να μας βοηθήσει να ξαναβρούμε το πραγματικό νόημα της ζωής, τον πραγματικό μας εαυτό, την πραγματική μας ταυτότητα, και η πραγματική μας ταυτότητα είναι, ότι είμαστε παιδιά του Θεού, η πραγματική μας ταυτότητα είναι ότι είμαστε προορισμένοι για την αιωνιότητα, ότι η ζωή μας δεν περιορίζεται, δεν είναι εγκλωβισμένη στα σχήματα αυτού του κόσμου, αλλά είμαστε προορισμένοι να

ζήσουμε την αιωνιότητα της Αγάπης του Θεού στη Βασιλεία Του.

Μέσα σε αυτή την προοπτική, μέσα σε αυτή την ατμόσφαιρα προβάλλεται σήμερα το πρόσωπο της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας, προβάλλεται αυτό το πρόσωπο αφενός μεν για να καταρτίσει η Αγία μας Εκκλησία τους ασθενείς και αδύναμους ανθρώπους, οι οποίοι μέσα στην αμαρτωλότητα στην οποία βρισκόμαστε, μέσα στην αδυναμία μας, μέσα στα πάθη μας, μέσα στις δυσκολίες μας, μπορεί εύκολα αλλά πειρασμικά να αναρωτηθούμε: Μα είναι δυνατόν εγώ ο αμαρτωλός άνθρωπος του σήμερα, ο οποίος δεν μπορώ να ξεπεράσω μία μικρή μου αδυναμία, μία μικρή μου δυσκολία, είναι δυνατόν εγώ να γίνω παιδί της Αναστάσεως; Είναι δυνατόν να προσεγγίσω, να ψηλαφίσω, να ζήσω την Αιώνια ζωή, όταν δεν μπορώ να ξεπεράσω μικρές κακίες, μικρότητες της καθημερινότητας μου;

Έρχεται λοιπόν η Αγία μας Εκκλησία και μας φέρνει το πρόσωπο της Οσίας Μαρίας και έρχεται να μας πει ότι μία κοπέλα, η οποία ήταν πάρα πολύ αμαρτωλή, πάρα πολύ αδύναμη, ευάλωτη, μία κοπέλα η οποία ξεπέρασε τα όρια της αμαρτίας, τόσο πολύ που δεν μπορούσε να περιγράψει και να φανταστεί νους ανθρώπου, κι όμως αυτή η κοπέλα τα κατάφερε. Αυτός ο άνθρωπος ο αμαρτωλός, ο εμπαθής, ο ασθενής κατάφερε να φωτιστεί με το Φως του Χριστού, κατάφερε από τον θάνατο να μεταβεί στη Ζωή, κατάφερε να γίνει ένα με το Θεό και να αποτελεί ένα αιώνιο παράδειγμα για κάθε άνθρωπο, κάθε εποχής.

Η Οσία Μαρία η Αιγύπτια αποτελεί ίσως μία εικόνα του ανθρώπου της σημερινής εποχής. Δεν έχει σημασία η ποικιλία των αμαρτημάτων, η ποικιλία της κακίας. Αξίζει να δούμε πιο βαθιά το πρόσωπο της Οσίας Μαρίας και στο πρόσωπό της να δούμε το δικό μας πρόσωπο, να δούμε πού βρισκόμαστε, πού πορεύομεθα και πώς μπορούμε και εμείς να φτάσουμε στην Ανάσταση του Χριστού.

Πόσες φορές και εμείς οι άνθρωποι του σήμερα νομίζουμε ότι θα βρούμε νόημα ζωής, μακριά από το Θεό, μακριά από τη ζωή του Θεού, που είναι η ζωή της Αγάπης, που είναι η ζωή της συγχώρεσης και της ταπείνωσης;

Πολλές φορές εμείς οι άνθρωποι, ενώ ζούμε στο αδιέξοδο, φθάνουμε στο τέλμα, κάνουμε πως δεν βλέπουμε και εν τούτοις προσποιούμαστε τους γεμάτους, τους ευτυχισμένους. Δεν έχουμε τη δύναμη να κοιτάξουμε πραγματικά τον εαυτό μας, να θέσουμε απλά ερωτήματα στην ύπαρξή μας: Γιατί εξακολουθεί να υπάρχει κενό μέσα στην καρδιά μου;

Έτσι και η Μαρία Αιγύπτια, η οποία δεν την γέμιζε τελικά η αμαρτία, κάτι άλλο έψαχνε να βρει, και η καρδιά της, όταν βρέθηκε μπροστά στο προσκύνημα του Τιμίου Σταυρού, κατάλαβε ότι κάπου εκεί αρχίζει η πραγματική ζωή. Ότι μέχρι

τότε ζούσε ένα ψέμα, μία απάτη και ότι η πραγματική ζωή ξεκινά από τον Σταυρό του Κυρίου. Η πραγματική ζωή κάθε ανθρώπου ξεκινά όταν ατενίζει τον Εσταυρωμένο, όταν ατενίζει την πραγματική Αγάπη. Η πραγματική Αγάπη ματώνει, ανοίγει τα χέρια της πάνω στο Σταυρό, απλώνει την αγκαλιά της, την ανοίγει σε κάθε άνθρωπο. Η πραγματική αγάπη είναι η ταπεινή, η σιωπηλή, είναι αυτή που πάνω στο Σταυρό μπορεί να συγχωρεί τους πάντες.

Η καρδιά της Οσίας Μαρίας της είπε να κάνει ένα βήμα, το οποίο της άνοιξε τις πόρτες του παραδείσου. Της ενεργοποίησε η Χάρη της Παναγίας τις πραγματικές πνευματικές αισθήσεις, και συνειδητοποίησε ότι τώρα είναι η ώρα να αλλάξει ζωή, να αλλάξει πορεία, και φεύγει στην έρημο του Ιορδάνου, παλεύει με τον ψεύτικο της κόσμο που κουβαλούσε μέσα της, διότι δεν είναι εύκολο αδελφοί μου να ξεπεράσει κάνεις τον εαυτό του, δεν αλλάζει ο άνθρωπος με μαγικά κουμπιά, δεν αλλάζουμε με ευχολόγια.

Αλλάζουμε με κόπο, με πόνο και με δάκρυα, με αίμα, με προσπάθεια. 17 ολόκληρα χρόνια, όσο ήταν και τα χρόνια τα οποία έζησε μέσα στην ακολασία, πάλευε με τους λογισμούς, με τις εικόνες, με τις ενθυμήσεις της. Βρίσκεται στην έρημο του Ιορδάνου, ζέστη, πείνα, δίψα και μέσα εκεί οικοδομείται η Χάρις του Θεού, μέσα στην καρδιά της καθαρίζεται η ύπαρξή της και ζει την ηδονή της πραγματικής ζωής. Ηδονή της πραγματικής ζωής είναι να καταλάβει κανείς, ότι νόημα της ζωής μου είναι ο Χριστός, είναι να είμαι σε επικοινωνία με το Θεό, έστω κι αν είμαι μέσα στην έρημο, έστω κι αν βρίσκομαι μέσα στην ερημιά, έστω και αν είμαι

ολομόναχος, αρκεί να είμαι με το Θεό, να επικοινωνώ με το Θεό, να ανοίγω την καρδιά μου στο Θεό, να δίνω χώρο στο Θεό να αλλάζει την ύπαρξή μου και αυτό έκανε η Οσία Μαρία η Αιγύπτια στην έρημο του Ιορδάνου με τους ασκητικούς της αγώνες και έγινε ένα με το Θεό και θυγατέρα της Αναστάσεως, της Ζωής, του Φωτός, θυγατέρα του Παραδείσου.

Μέσα στην ερημία ζούσε την πραγματική κοινωνία, ενώ πριν όσο ζούσε στην κοινωνία, ζούσε την ερημία και τώρα μέσα στην ερημία βρήκε την αληθινή σχέση και την αληθινή κοινωνία. Γέμισε η ζωή της Χριστό, γέμισε η ζωή της πραγματική Αγάπη, έζησε την πραγματική εξύψωση της προσωπικότητος της.

Βλέποντας το πρόσωπο της Οσίας Μαρίας, αγαπητοί μου αδελφοί, ίσως είναι μία ευκαιρία να κάνουμε και εμείς τις δικές μας αναγωγές, να κάνουμε και εμείς τους δικούς μας συλλογισμούς. Να σκεφτεί ο καθένας μας: Εγώ έχω βρει τον εαυτό μου, την ταυτότητά μου; Πού θα βρω την πραγματική μου ύπαρξη; Μέσα στην ψευτιά αυτού του κόσμου ή μήπως πρέπει και εγώ να ακολουθήσω μια οδό προσωπικής αναχωρήσεως, προσωπικής ερημίας; Να στραφώ και εγώ στον προσωπικό μου Ιορδάνη, να παλέψω με το παρελθόν μου, να παλέψω με τον ψεύτικο κόσμο που κουβαλάω μέσα μου, με τις ψεύτικες εικόνες με τις φαντασιώσεις μου, με τα όνειρά μου τα έωλα, με τα ιδεολογήματα μου, με τις ψεύτικες προσδοκίες μου; Μήπως πρέπει να αναχωρήσω και εγώ για ένα δικό μου προσωπικό Ιορδάνη, για να νιώσω την πείνα και την δίψα της Αγάπης του Θεού; Για να καταλάβω, ότι ο Θεός μου λείπει, να καταλάβω, ότι όλο αυτό που ζούσα τελικά ακόμη κι αν είχε προκάλυμμα, ή περιτύλιγμα ευσεβείας, τελικά δεν είχε Θεό μέσα του; Μήπως και για αυτό τούτες τις δύσκολες ώρες και τούτες τις δύσκολες ημέρες, επιτρέπει η Αγάπη του Θεού αυτή τη «Θεοεγκατάλειψη», όπως θα έλεγαν οι σύγχρονοι Άγιοι της Εκκλησίας μας Σιλουανός ο Αθωνίτης και ο μαθητής του, επίσης Όσιος της Εκκλησίας μας Σωφρόνιος; Μήπως τούτη την ώρα που στερούμαι κάποια πράγματα, είναι μεγάλη μου ευκαιρία να αξιολογήσω, τι είναι σημαντικό για τη ζωή μου; Μήπως είναι μία ευκαιρία να πονέσω; Να αγαπήσω ακόμη περισσότερο; Μήπως είναι μία ευκαιρία να βρω την πραγματική αγάπη και το πραγματικό νόημα και εν τέλει την πραγματική μου ταυτότητα και τον πραγματικό μου εαυτό;

Έτσι νομίζω αγαπητοί μου αδελφοί και πατέρες, ένας χριστιανός οφείλει να προσεγγίζει τα πρόσωπα των Αγίων. Να μη τους βλέπει ως μυθικούς ήρωες, λες και το συναξάρι της Εκκλησίας μας είναι ένα παραμύθι, αλλά είναι η αλήθεια της πραγματικής Ζωής και είναι το εφαρμοσμένο Ευαγγέλιο. Η Οσία Μαρία η Αιγύπτια εν τέλει, δεν είναι τίποτα άλλο, παρά μία φανέρωση ότι το Ευαγγέλιο του Χριστού δεν είναι παραμύθι, δεν είναι μία ιδεολογία, ένα ωραίο σχέδιο έκθεσης ιδεών. Το Ευαγγελίο του Χριστού δεν είναι ένα σχεδιάγραμμα ενός εικονικού κόσμου, αλλά

το Ευαγγέλιο του Χριστού είναι απτή, χειροπιαστή, σαρκωμένη πραγματικότητα. Είναι εφαρμόσιμο, είναι πραγματικό, είναι πράξη, είναι ζωή, είναι αλήθεια. Αυτή την αλήθεια να ακολουθήσουμε αδελφοί μου. Αμήν».

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος, ενώπιον του σεβασμίου Εικονίσματος της Παναγίας, ανέπεμψε την Αρχιερατική δέηση και ανέγνωσε τις ειδικές ευχές της Ιεράς Συνόδου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ για την από Θεού προστασία της ανθρωπότητος, απ' αυτή την δύσκολη δοκιμασία της ασθενείας του κορωνοϊού και την γρήγορη εξάλειψή του από την Οικουμένη και προέτρεψε πατρικώς τους πιστούς να κάνουν υπομονή, κουράγιο και πολλή προσευχή.

Φωτογραφίες – Video
Star Κεντρικής Ελλάδος